

Список використаних джерел:

1. Горелов И.Н. Невербальные компоненты коммуникации. // М.: ЛИБРОКОМ, 1980. – 112 с.
2. Городникова М.Д. Гендерный фактор и распределение социальных ролей в современном обществе // Гендерный фактор в языке и коммуникации. // Иваново: 1999. – С. 23-27.
3. Горошко Е.И. Особенности мужского и женского речевого поведения (психолингвистический анализ) : Автореф. дис... канд. филол. наук // М., 1996. – 26 с.
4. Загряжкина Т.Ю. Франция и франкофония: язык, общество, культура // Москва, 2016. – 248 с.
5. Рогов Е.И. Психология общения // М.: Гуманит. Изд. Центр ВЛАДОС, 2001. – 336 с.

Цимбал Ю.О.

аспірант,

Національний педагогічний університет

імені М.П. Драгоманова

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ СФЕРИ

Центральною проблемою сучасного термінознавства залишається упорядкування термінологій різних галузей знань із постійною увагою до точних визначень наукових понять та зв'язків між ними, що має знаходити відтворення у відповідних термінозначеннях. В свою ж чергу головним завданням сучасного термінознавства є практичний аспект – систематизація, упорядкування та стандартизація наявної наукової термінології шляхом створення галузевих словників, підручників, посібників, довідників тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що проблемою перекладу термінів присвячено праці І.В. Корунця, В.І. Карабана, Т.Р. Кияка, А.С. Д'якова, З.Б. Куделько та інших вчених. Тоді як до питання про вивчення та систематизацію термінологічної лексики зверталися такі дослідники як Г.М. Александрова, А.С. Герд, М.В. Марчук, В.П. Даниленко та інші.

Аналіз термінолексики педагогічної спрямованості та формування активного словникового запасу є досить актуальною

проблемою з практичної точки зору. Адже, педагог – професіонал в конкретній галузі – все більше й більше прагне долучатися до роботи з іноземцями з метою обміну професійного досвіду.

У мовознавстві вирізняють декілька поглядів, котрі визначають специфіку формування методичних термінів в професійній лексиці педагогів. Термінологія (від латинського *terminus* – рубіж, межа) – сукупність термінів, що обслуговують певну сферу знань, пов'язаних із системою понять: мистецтво, техніка, виробництво тощо. Це особливий пласт лексики, який піддається свідомому регулюванню та упорядкуванню. Термін (від латинського *terminus* – рубіж, межа) – слово або словосполучення, що позначає поняття певної галузі науки, техніки тощо. Основними ознаками терміна є: системність, наявність дефініції, тенденція до однозначності в межах свого термінологічного поля, тобто термінології певної галузі; стилістична нейтральність; точність семантики, висока інформативність [1, с. 5-6].

Переклад будь-якого слова неможливий без перекладного словника. Словники виконують функцію знаряддя, інструменту, користуючись яким перекладач здійснює переклад текстів однієї мови на іншу.

Перекладні словники належать до найпоширенішого типу, репрезентують склад термінів відповідної галузі, впливають на мовну компетенцію фахівців, зумовлюють оновлення галузевих термінологій, а також роблять доступними наукові джерела інформації, сприяючи порозумінню між носіям різних мов та поглибленому вивченню використаних у словнику мов.

Принципи, за якими укладають словники, є дуже різноманітними і спираються на певну основу, яка визначає цілеспрямованість словника, його функціональне призначення [3, с. 211].

Професійна лексика властива певній професійній групі; це лексика, яка використовується в мовленні людей, об'єднаних спільною професією, для неформального спілкування [2, с. 316].

Усі терміни за своєю будовою поділяються на:

- прості (складаються з одного слова): *society* – суспільство;
- складні (складаються з двох слів): *holistic education* – загальна освіта.

В англійській педагогічній термінології існує ряд термінів, які складаються з декількох компонентів. Наприклад: *hierarchy of needs* – ієрархія потреб.

Найважливішою ознакою складних термінів педагогічної спрямованості є їхня відтворюваність у професійній сфері, вживання для вираження конкретного спеціального поняття.

Для термінології педагогічної спрямованості є характерним використання ряду суфіксів та префіксів:

1) суфікси: *-tion (generation, violation); -or (editor, mentor); -ment (punishment, judgement); -er (teacher); -ence (reference, consequence);*

2) префікси: *dis- (disabled); up- (upbringing); re- (recognition); ir- (irrespective); in- (inherently).*

Зіставлення структурної організації термінологічних словосполучень в англійській педагогічній термінології дозволило виокремити наступні найбільш продуктивні моделі: N+N: *education department* – відділ освіти, *home task* – домашнє завдання. Adj+N+N: *primary education department* відділ початкової освіти, *New Education Movement* – Новий напрям в освіті.

У сучасному світі термінологія відіграє важливу роль у професійній комунікації педагогічної спрямованості, оскільки є джерелом одержання й передачі наукової інформації, а також інструментом опанування спеціальністю. Термінологія є частиною наукового апарату, яка дає можливість пізнати закономірності дослідницького процесу, визначити канали взаємодії з іншими елементами визначеної галузі науки.

У процесі дослідження встановлено, що більшість термінів даної галузі за структурною класифікацією є похідними, простими та створені за допомогою різних способів словотворення (суфіксація, префіксація).

Список використаних джерел:

1. Гриценко П.Ю. Сьогодення українського термінознавства. Термінологічний вісник: Зб. наук. праць / Відп. ред. В.Л. Іващенко. – К.: ІУМ НАНУ, 2011. – Вип. 1. – С. 5-6.

2. Комова М.В. Українська документознавча термінологія: шляхи творення та функційні особливості: Монографія – Львів: Львів. Політехніка, 2011. – 316 с.

3. Лещук Т.Й. Типологія термінологічних підсистем. Іншомовні запозичення, фразеологія, семантичні термінотворення. Лексикографія. – Львів: Видав. Центр ЛДУ ім. І. Франка, 1999. – 211 с.